

רעיא מהימנא

רעיא מהימנא

מסתובב אותו היכל, ופותח
שער אחר של צד דרום (צפון)
בשבעים ושנים עטרות. ואחר
כך פותח שער שלישי לצד מזרח
בחמשים (ושנים) אורות של
חמשים שערי בינה. לבסוף
פותח שער אחר של צד צפון
(מערב) בשבעים ושנים עטרות,
וכלם בחשבון רמ"ח תבות של
פרשיות קריאת שמע. ומה
שבהתחלה הייתה אותה חיה
קטנה, באותו זמן נגדלת. זהו
שפתוב (ישעיהו) מלא כל הארץ
כבודו, שהוא כבוד עליון
ותחתון.

באשר מגיע לח"י עולמות, שבו
ח"י ברכות התפלה, ופתח בו
פסוק (תהלים נא) אנני שפתי תפתח
ופי יגיד תהלתך. אז העמוד
האמצעי מתחבר עמה בחיכות
של נשיקות השפתיים, שהם נצח
והוד, והלשון הוא צדיק ביניהם.
לשון למודים. באותו זמן נאמר,
(בראשית כט) וישק יעקב לרחל. ואז
קוראים לאותה חיה כבוד כבוד,
אבא ואמא, מקדש מקדש. אז
הירח מתקדש כמו שראוי, ואז
נאמר ובחדש הראשון, ראשון
ודאי.

ואז משכו. ועל זה נאמר בעשור
לחדש הזה, שמתחברת הלכנה
הקדושה בשמש, שנאמר בו
(תהלים פד) פי שמש ומגן ה' אלהים
(צבאות). ומה שהיתה נקדה קטנה,
(כמו דה) מתמלאת בלכנה, ואז
הוא חדש מלא. והלכנה
מתמלאת כמו זה ה, מלא כל
הארץ כבודו. בהתחלה חסרה,
וכעת בשלמות. (ע"כ רעיא מהימנא).

רבי חייא פתח, בארבעה עשר יום לחדש פסח וגו'. שיהוא פסח, מדוע? אלא יראתם של
המצרים ואלוה שלהם היה שה. משום שהמצרים עובדים למזל טלה, ומשום זה עובדים לשה.

אסתחר ההוא היכלא, ופתח תרעא אתרא דסטר דרום
(ד"א צפון) בשבעין ותריין עטרין. לבתר אפתח
תרעא תליתאה, לסטר מזרח, בתמשין (ותרין) נהורין,
דחמשין תרעין דבינה. לבתר אפתח תרעא אתרא דלסטר
צפון (ד"א מערב), בע"ב עטרין, וכלהו רמ"ח בחושבן
תיבין דפרשין דקריאת שמע. ומה דבקדמיתא ההיא
חיה הות זעירא, בההוא זמנא אתרביאת, הדא הוא
דכתיב, (ישעיהו) מלא כל הארץ כבודו, דאיהו כבוד עלאה
ותתאה.

כד מטי לח"י עלמין, דביה ח"י ברכאן דצלותא, ופתח
ביה (תהלים נא) אנני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך.
כדין עמודא דאמצעיתא, אתחבר בהדה בחביבו דנשיקין
דשפון, ואינון נצח והוד, דלשון איהו צדיק ביניהו.
לשון למודים בההוא זמנא, (בראשית כט) וישק יעקב לרחל,
כדין קראן לההיא חיה כבוד כבוד אבא ואמא, מקדש
מקדש. כדין ירחא אתקדשא כדקא יאות, כדין ובחדש
הראשון ראשון ודאי.

וכדין משכו. ועל דא בעשור לחדש הזה, דאתחבר
סיהרא קדישא בשמשא. דאתמר ביה, (תהלים פד)
פי שמש ומגן יי אלהים (צבאות). ומה דהות נקודה זעירא,
(כ"א כגוונא דא) מתמלאת בסיהרא, וכדין איהי החדש
מלא. (דף ר"ג ע"ב) וסיהרא אתמלייא כגוונא דא ה מלא
כל הארץ כבודו. בקדמיתא חסר, וכען בשלימו. (ע"כ
רעיא מהימנא).

רבי חייא פתח, בארבעה עשר יום לחדש
פסח וגו'. אימרא דאיהו פסחא אמאי.
אלא דחלא דמצראי, ואלהא דלהון, הוה
אמרא. בגין דמצראי פלחין למזל טלה, ובגין

רבי חייא פתח, בארבעה עשר יום לחדש פסח וגו'. שיהוא פסח, מדוע? אלא יראתם של
המצרים ואלוה שלהם היה שה. משום שהמצרים עובדים למזל טלה, ומשום זה עובדים לשה.